

LOTHARII III IMP. CORONATIO ROMANA.

Anno 1133, Jun. 4.)

[PERTZ, *Monument. Germ. Hist. Leg. t. II, pag. 81.*]

Sententiam in Anacletum papam a principibus regni prolatam ex Dacherii Specilegio t. III, p. 435, 486, et Schatenii Ann. Paderb. p. 730, qui apographo Baluzii usus est, proponimus. Juramentum a Lothario in coronatione sua præstitum jam pridem a Baronio editum exscriptimus ex Cencii libro censuum in Archivo Vaticano mbr. anni circiter 1400, fol. 1331.

IN ANACLETUM PAPAM SENTENTIA.

Lotharius Dei gratia Romanorum rex, regibus, archiepiscopis, episcopis, principibus, et universis Dei fidelibus, ad quos litteræ istæ pervenerint, salutem.

Majestatis divinæ dispensationi et consilio placuit nos patronum ac defensorem sanctæ ecclesiæ Romanæ statuere, ideoque necesse habuimus pro ipsius liberatione propensius laborare. Cum igitur ascitis nobis archiepiscopis, episcopis et abbatibus, principibus, ducibus, comitibus et marchionibus regni nostri; episcopos etiam, comites, et alios barones Italiæ nobiscum ducentes, bellico apparatu stipati, ad Urbem profisceremur, nuntios schismatici illius Petri Leonis frequenter habuimus. Qui nimirum ex parte illius justitiam prætendentes, ipsi in jus ire parato non debere audientiam denegari, nec hostilibus impugnationibus molestari, publicis clamoribus asserebant. Diutinis ergo eorum interpellationibus provocati, id ipsum episcopis et cardinalibus, qui cum domno papa Innocentio erant, significare coacti sumus. Ipsi vero, tamquam canonicarum sanctionum et institutionum ecclesiasticarum non ignari, universam Dei ecclesiam jam super hoc promulgasse sententiam, Petrum Leonis ac complices suos damnasse asserentes, quod erat universitatis non debere privatim fieri responderunt.

Nos autem id ipsum cum patientia supportantes, et patrem nostrum papam Innocentium ad Urbem cum gloria duximus, et Lateranensi cathedræ restitimus, atque in monte Aventino castrametati fuimus. Ibi Petrus Leonis aures nostras, et principum nostrorum, per Petrum olim Portuensem

episcopum, et per alios fautores suos prætendendo justitiam, sollicitare non destitit. Qui etiam, munitiones et obsides se nobis daturus ad sufficientiam pro servando judicio, et viva voce et litteris promiserunt. Pacem igitur sine effusione sanguinis reformare in Dei ecclesia cupientes, quæ nobis illi dixerant, fratribus qui cum domno papa Innocentio erant per nos ipsos significavimus. Cæterum ipsi, utpote pacis amatores, de justitia confidentes, tam personas suas, quam Leonis, et filiorum suorum, necnon Centii, Petri Frajapanis, et Petri Leonis, et munitiones in manu nostra libere obtulerunt. Adversa vero pars dies redimere cupiens, sub velamine fraudulentarum promissionum nos aliquanto tempore a nostra intentione retraxit. Tandem quia ipsi sæpe commoniti, implere quod promiserant noluerunt, tamquam fallaces et perfidi, et tam divinæ quam regis majestatis rei, cum Petro Leonis ejusque complicitibus damnati sunt, et hostes a principibus nostræ curiæ judicati, videlicet Northerto Magdeburgensi cancellario nostro, et A. Bremensi (12) archiepiscopis et D. Oseburgensi, B. Padelbronnensi, An. Brandenburgensi, et B. Parmensi, R. Albensi, O. Astensi, O. Cremonensi, G. Yporiensi, episcopis, et abbatibus, Henrico Fuldensi, Alberone Noemburgensi, et Luneburgensi: proceribus, Alberone et Henrico marchionibus, Othone, Sigifredo vexillifero, Herimanno, Wilhelmo de Lomello, Gothone de Marchingo, Hildebrando, et Tancredo de Prato comitibus, et Alberto de Castello.

(12) Adalbero archiepiscopus Bremensis erat Dethardus episcopus Osnaburgensis, Bernhardus Paderbornensis, Anshelmus Havelbergensis.